

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะทางการสื่อสาร ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา โดยใช้ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ห้องเรียนพัฒนาการพูดผ่านการฟัง 1 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวบุพผาวัลย์ ยานินพันธ์
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะทางการสื่อสาร ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางการสื่อสาร ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษาก่อนและหลังการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี อายุพัฒนาการ 3 - 7 ปี เลือกแบบเจาะจง จากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ที่มีปัญหาทางการพูดและภาษา และได้คะแนนจากแบบประเมินความสามารถพื้นฐานที่มีระดับคะแนน 0 คือ ทำไม่ได้เลย จากแบบความสามารถพื้นฐานที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี พัฒนาขึ้นจำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2) แบบแบบสังเกตการฟังและการพูด ใช้เวลาในการทดลอง 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งๆ ละ 30 นาที รวม 10 ครั้ง นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้กราฟเส้นตรงและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการสื่อสารของเด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษาดีขึ้น

ชื่อเรื่อง การพัฒนาการทรงตัวในท่านั่งของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ห้องเรียนกายภาพบำบัด ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ด้วยชุดอุปกรณ์โยนบอล

ชื่อผู้วิจัย นางสาวจิราวรรณ จันทร์ตะยศ

ปีการศึกษา 2565

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสามารถการทรงตัวในท่านั่งของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี เพศหญิง อายุ 6 ปี จำนวน 1 คน ใช้วิธีเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ ชุดอุปกรณ์โยนบอล เป็นสื่อที่ผลิตขึ้นเพื่อส่งเสริมทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ พัฒนาความสามารถการทรงตัวในท่านั่ง และแบบบันทึกการโยนบอลลงห่วง ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความสามารถในการทรงตัวก่อนการฝึกและภายหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8 ระดับคะแนนพัฒนาการก่อนและหลังการโยนบอลลงห่วงโดยชุดอุปกรณ์โยนบอล มาวิเคราะห์ผลต่าง ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้ชุดสื่อเกมพยัญชนะไทยของ
นักเรียนออทิสติก ห้องเรียนเตรียมส่งต่อ 2 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัด
ชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวนพภััสสร โพธิ์

ปีการศึกษา 2565

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์คือเพื่อศึกษา การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้ชุดสื่อเกมพยัญชนะไทยของนักเรียนออทิสติก ห้องเรียนเตรียมส่งต่อ 2 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยดำเนินการเลือกตัวอย่างที่ใช้ศึกษาแบบเจาะจง จำนวน 1 คน ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบประเมินความสามารถพื้นฐาน (Assess basic abilities) แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan) แบบบันทึกผลการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) แบบวัดผลก่อนเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) แบบวัดผลระหว่างเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) แบบวัดผลหลังเรียนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม โดยใช้เกณฑ์ระดับความสามารถ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย และใช้วิธีพรรณนาข้อมูลนำเสนอโดย ตาราง กราฟแท่ง แสดงความสามารถของนักเรียนก่อนการสอนโดยใช้ชุดสื่อเกมพยัญชนะไทย เพื่อทักษะการอ่านและการเขียนพยัญชนะไทย นักเรียนออทิสติก ห้องเรียนเตรียมส่งต่อ 2 และเปรียบเทียบคะแนนก่อน และหลังการใช้ชุดสื่อเกมพยัญชนะไทย

จากผลการศึกษา พบว่านักเรียนมีความสามารถก่อนและหลังการสอนชุดฝึกทักษะจำนวน 5 ชุด ได้คะแนนก่อนเรียน ทำได้ 22 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 44.00 และหลังเรียนทำได้ 42 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.00 มีความก้าวหน้าเท่ากับ 20 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหลังจากได้รับการฝึกโดยใช้ชุดสื่อเกมพยัญชนะไทย เพื่อทักษะการอ่านและการเขียนพยัญชนะไทย นักเรียนออทิสติก

ชื่อเรื่อง	ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมฝึกนั่ง ที่มีต่อการทรงท่าขณะนั่งทำกิจกรรมของเด็กสมองพิการ ห้องเรียนกายภาพบำบัด 2/1 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวสิริกัญญา พงศ์กิตติธัช
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมฝึกนั่งที่มีต่อการทรงท่าขณะนั่งทำกิจกรรมในเด็กซี.พี ห้องเรียนกายภาพบำบัด 2/1 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ตัวอย่างเป็นเด็กซี.พี ที่มารับบริการที่งานกายภาพบำบัด ห้องเรียนกายภาพบำบัด 2/1 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี มีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อศึกษาเป็นรายกรณี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยโปรแกรมฝึกนั่งที่ได้แนว ความคิดของ Nichols ที่มุ่งเน้นให้เด็กสามารถทรงท่าขณะนั่งทำกิจกรรมได้ วัดผลการวิจัยโดยใช้แบบสังเกตการทรงท่าขณะนั่งทำกิจกรรมในเด็กสมองพิการ ผู้วิจัยทดสอบระดับความสามารถในการทรงท่าขณะนั่งทำกิจกรรมเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่าเด็กสมองพิการที่ได้รับโปรแกรมฝึกนั่ง มีระดับความสามารถในการทรงท่าขณะนั่งทำกิจกรรมเพิ่มขึ้น

ชื่อเรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมบำบัดพฤติกรรมน้ำลายไหล ในเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย หรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ หอแพทย์แผนไทย ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวจุฑารัตน์ สุรวิทย์

ปีการศึกษา 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบระดับความรุนแรงของน้ำลายไหลในเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ระหว่างก่อนกับหลังการเข้าร่วมโปรแกรมบำบัดพฤติกรรมน้ำลายไหล 2) เพื่อศึกษาผลของความพึงพอใจของผู้ปกครองของเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ต่อการใช้โปรแกรมบำบัดพฤติกรรมน้ำลายไหล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ หอเรียนแพทย์แผนไทย ในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ที่มีพฤติกรรมน้ำลายไหล ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1)โปรแกรมการบำบัดพฤติกรรมน้ำลายไหล แบบวัดรับความรุนแรงน้ำลายไหลในเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ 2) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อโปรแกรมการบำบัดพฤติกรรมน้ำลายไหล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลก่อนและหลัง เข้าร่วมการบำบัด โดยใช้สถิติ Wilcoxon Signed-Ranks test

ผลการศึกษาพบว่า 1) เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพหลังที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการบำบัดพฤติกรรมน้ำลายไหล มีน้ำลายไหลลดลง 2 ระดับ และ 2) ร้อยละ 100 ของผู้ปกครองเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพมีความพึงพอใจต่อโปรแกรมการบำบัดพฤติกรรมน้ำลายไหลในระดับมากขึ้นไป

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลการใช้สื่อโพลีเมอร์ต่อการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ห้องเรียนเตรียมความพร้อม 2 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวปัทมา แซ่ชิง

ปีการศึกษา 2565

บทคัดย่อ

จากการวิจัยการศึกษาผลการใช้สื่อโพลีเมอร์ต่อการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ห้องเรียนเตรียมความพร้อม 2 ที่มารับบริการในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 คน ที่มีปัญหาในการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของพัฒนาการด้านร่างกาย ได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ สื่อโพลีเมอร์ แบบสังเกตพฤติกรรม และแบบประเมินความสามารถพื้นฐาน ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที รวม 20 ครั้ง นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้กราฟเส้นตรงและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่าการใช้สื่อโพลีเมอร์ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีพัฒนาการด้านร่างกาย ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก ในการร้อยวัตถุขึ้น และเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีพัฒนาการการใช้ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กในการร้อยวัตถุหลังการสอนโดยใช้สื่อโพลีเมอร์สูงกว่าก่อนการสอน

ชื่อเรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการปฏิบัติตามคำสั่งสั้นๆของเด็กออทิสติก
ห้องเรียนออทิสติกเฟรนลี่รูม 2 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี
ชื่อผู้วิจัย นางสาวปิยวรรณ สิงห์แก้ว
ปีการศึกษา 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการปฏิบัติตามคำสั่งสั้นๆ ในเด็กออทิสติก ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการปฏิบัติตามคำสั่งสั้นๆ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ การปฏิบัติตามคำสั่งสั้นๆ ในเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ประจำปี การศึกษา 2565 ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการปฏิบัติตามคำสั่งสั้นๆ ที่ประกอบ 3 กิจกรรม คือ ด้วยกิจกรรม (1) การปฏิบัติตามคำสั่งคำว่าไหว้เพื่อแลกเปลี่ยนห่วงเจดีย์สลับสี (2) การปฏิบัติตามคำสั่งคำว่า ยกมือเพื่อแลกเปลี่ยนลูกปัดและกดลูกปัดลงกล่อง (3) การปฏิบัติตามคำสั่งคำว่าอ้าปากเพื่อแลกเปลี่ยนคลิป เสียบกระดาษใส่กระดาษแข็ง โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่ง ใช้เวลาในการทดลอง 2 สัปดาห์สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 2 ครั้ง ครั้งๆ ละ 30 นาที รวม 20 ครั้ง นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้ กราฟเส้นตรงและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการปฏิบัติตามคำสั่งสั้นๆ ด้านการปฏิบัติตามคำสั่ง ในเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ประจำปีการศึกษา 2565 สูงขึ้น
2. ความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่งสั้นๆในเด็กออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2565 หลังการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาการปฏิบัติตามคำสั่งสั้นๆ สูงขึ้นก่อนการใช้

ชื่อเรื่อง ผลของการนวดไทยร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรมฝึกการพลิกตะแคงตัวคว่ำและหงายที่มีต่อ
ความสามารถในการพลิกตะแคงตัวคว่ำและหงายของเด็กสมองพิการ ห้องเรียนเตรียมส่งต่อ
2 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวธันย์ชนก ไชยสงคราม

ปีการศึกษา 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลของการนวดไทยร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรมฝึกการพลิกตะแคงตัวคว่ำและหงายที่มีต่อความสามารถในการพลิกตะแคงตัวคว่ำและหงายของเด็กสมองพิการ (Cerebral Palsy) และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพลิกตะแคงตัวคว่ำและหงายของเด็กสมองพิการ (Cerebral Palsy) ก่อนและหลังการฟื้นฟูด้วยการนวดไทยร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรมฝึกการพลิกตะแคงตัวคว่ำและหงาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กสมองพิการ (Cerebral Palsy) ที่มีปัญหาการพลิกตะแคงตัวคว่ำและหงาย ห้องเรียนเตรียมส่งต่อ 2 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดกิจกรรมฝึกการพลิกตะแคงตัวคว่ำและหงาย จำนวน 1 ชุด 2) แบบประเมินการพลิกตะแคงตัวคว่ำและหงาย ใช้เวลาในการทดลอง 10 วัน วันละ 1 ครั้งๆ ละ 60 นาทีรวม 10 ครั้ง นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้กราฟเส้นตรงและแผนภูมิแท่งแสดงพัฒนาการของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่า

1. การนวดไทยร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรมฝึกการพลิกตะแคงตัวคว่ำและหงายทำให้เด็กสมองพิการมีพัฒนาการการพลิกตะแคงตัวคว่ำและหงายดีขึ้น
2. เด็กสมองพิการมีความสามารถในการพลิกตะแคงตัวคว่ำและหงายหลังการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกการพลิกตะแคงตัวคว่ำและหงายสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมฝึกการพลิกตะแคงตัวคว่ำและหงาย

ชื่อเรื่อง	การศึกษาผลการใช้กิจกรรมการปั้นเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กให้กับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการพานทอง-พนัสนิคม	
ชื่อผู้วิจัย	นางสาววันสุรีย์ สุวรรณพงษ์	
ปีการศึกษา	2565	
ที่ปรึกษา	นางสาวปรีชาภรณ์ ภู่มรินทร์	ครูการศึกษาพิเศษ
	นายณฤทธิ์ ชิตพันธ์	ครูการศึกษาพิเศษ
	นายบรรเจิด จิตเทพ	นักกิจกรรมบำบัด

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาถึงการใช้กิจกรรมการปั้นให้กับเด็กออทิสติกมีพัฒนาการทางกล้ามเนื้อมัดเล็กดีขึ้น 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของออทิสติก ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการปั้น ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนออทิสติกที่กำลังศึกษาในห้องเรียนเตรียมความพร้อม ในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการพานทอง-พนัสนิคม ปีการศึกษา 2565 เลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 คน ไม่มีความพิการซ้อน สามารถทำตามคำสั่งได้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินผลความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กออทิสติกที่ได้รับการสอนกิจกรรมการปั้น และแบบทดสอบด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กออทิสติกทดสอบก่อนและหลังการสอนกิจกรรมการปั้น การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ จากการศึกษาผลการใช้กิจกรรมการปั้นเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กให้กับเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการพานทอง-พนัสนิคม จำนวน 1 คน ระยะเวลาในการทำวิจัย สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 30 นาทีทั้งหมด 3 สัปดาห์พบว่า ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง นักเรียนมีค่าร้อยละในการทำแบบทดสอบเท่ากับ 61.11 และระยะที่ 2 ระยะทำการทดลอง มีค่าร้อยละเท่ากับ 83.33 แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงใน ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง กับระยะที่ 2 ระยะทำการทดลองมีค่าร้อยละสูงขึ้น 22.22 ส่วนระยะที่ 3 คือระยะหลังการทดลองพบว่ามีค่าร้อยละเท่ากับ 88.89 แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจาก ระยะที่ 2 ระยะทำการทดลองเท่ากับ 5.56

ชื่อเรื่อง	ความสามารถในการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกาย โดยใช้ชุดกิจกรรมการแต่งกาย ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการเมืองชลบุรี
ชื่อผู้วิจัย	นายนฤทธิ์ ชิตพันธ์
ปีการศึกษา	2565
ที่ปรึกษา	นางสาวปรีชาภรณ์ ภู่มรินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมการแต่งกายและเปรียบเทียบความสามารถในการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกาย โดยการใช้ชุดกิจกรรมการแต่งกาย ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการฝึกโดยการใช้ชุดกิจกรรมการแต่งกายกลุ่มเป้าหมาย ในการวิจัย เป็น ผู้เรียนชาย อายุ 5-7 ปี ประเภทความพิการ บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 3 คน ที่เป็นกลุ่มอาการดาวน์ซินโดรม จากการเลือกแบบเจาะจง กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นเตรียมความพร้อม ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี หน่วยบริการเมืองชลบุรี ปีการศึกษา 2565 ที่มีปัญหาในด้านทักษะการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกาย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ ชุดกิจกรรมการแต่งกาย จำนวน 2 เรื่อง และแบบประเมินความสามารถด้านการแต่งกาย ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย โดยคำนวณค่าเฉลี่ยร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกาย ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนการใช้ชุดกิจกรรมการแต่งกาย เรื่องการสวมเสื้อผ่าหน้ามีกระดุม และการสวมกางเกงเอวยืด อยู่ในระดับพอใช้ หลังการใช้ชุดกิจกรรมการแต่งกาย เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถในการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกาย เรื่องการสวมเสื้อผ่าหน้ามีกระดุม อยู่ในระดับดีและการสวมกางเกงเอวยืด อยู่ในระดับดีมาก

2. การใช้ชุดกิจกรรมการแต่งกาย ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สามารถช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกาย ได้สูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมการแต่งกาย